

Xét về mặt đề dọa quân sự tiềm tàng mà 5 vùng tác chiến mới của Trung Quốc có thể đặt ra, các quốc gia khu vực cần phải được biết chú ý tại binh lính PLA ở các vùng tác chiến phía Đông và phía Nam. Tuy nhiên quá trình cải cách của Trung Quốc cần thêm thời gian, và đó là thời gian để các quốc gia xây dựng sức mạnh quân sự hoặc thực hiện những triển khai chiến lược.



Trung Quốc hy vọng đặt được gì vào vòng cải cách quân đội hiện nay?

Kể từ nửa cuối năm 2015, đã có sự suy đoán đáng kể về các cải cách quân sự được dự đoán của Trung Quốc. Sự suy đoán đã được biết trên nên minh chứng sau khi Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình tái lập duy nhất binh ngày 3/9/2015 ở Bắc Kinh đã tuyên

bộ mặt kế hoạch cắt giảm 300.000 binh lính.

Trên thực tế, tin tức đưa về việc thay thế các quân khu bằng các vùng tác chiến trực tiếp tiên bố đầu xu hướng vào năm 2012. Không phải đến khi ông Tập đưa ra những phát biểu quan trọng trong một cuộc họp của Quân ủy Trung ương (CMC) về cải cách quân đội vào tháng 11/2015 thì các mục tiêu và mục đích cải cách mới được tiết lộ, dần dần việc thay thế các quân khu bằng các vùng tác chiến cũng như những xem xét toàn diện chủ yếu khác về tổ chức. Vào tháng 1/2016, việc tái cấu trúc đã bắt đầu hình thành.

Quyển đầu của các cải cách là việc thay thế 4 Tổng cục của CMC bằng 15 cơ quan mới, không chỉ báo hiệu một sự thay đổi về tên gọi mà còn chuyển đổi hoàn toàn chức năng. Nó cũng thể hiện sự một “sự xuống cấp” đối với 4 Tổng cục. Chẳng hạn, Bộ Tổng tham mưu (GSD) trước đây thường được biết đến như là cơ quan sự một trong Quân giới phóng nhân dân Trung Quốc (PLA), một phần là bởi nó chịu trách nhiệm về các hoạt động tác chiến và tình báo, bao gồm tình báo con người, điện tử và Internet, và một phần là bởi nó chỉ huy lực lượng quân mà đến lượt mình, kiểm soát 7 quân khu trên khắp cả nước. GSD giờ đây trở thành Bộ Tham mưu liên hợp của CMC, với các đơn vị và chức năng tình báo ban đầu của nó được hợp nhất vào Lực lượng Hỗ trợ Chiến lược (SSF). Nó không còn thực thi quyền kiểm soát tác chiến của lực lượng, mà giờ đây có sự chỉ huy riêng của mình. Bộ Tham mưu liên hợp mới sẽ chỉ đơn thuần thực hiện chức năng là một tổ chức tham mưu, thông tin với hệ thống tham mưu trung ương liên quân của M. Tổ lĩnh mới nhóm chức của SSF là Trung tướng Cao Tân (Gao Jin), một thành viên kỳ cựu của Lực lượng Pháo binh 2 mà giờ đây được đổi tên lại thành Lực lượng Tên lửa, trước khi trở thành trợ lý Tham mưu trung ương của GSD và Chủ tịch Viện hàn lâm Khoa học Quân sự của PLA. Với những thành tích nổi trội về tổ chức là một sự quan trọng, Cao Tân được nhìn nhận là có sự tinh thông cần thiết trong các hoạt động tác chiến và trao đổi tình báo. Tất cả SSF dưới sự chỉ huy của Cao ngụy ý rằng SSF vẫn giữ một phần những chức năng của GSD trước đây.

Thay đổi lớn nhất về chức năng của Tổng cục Chính trị (GDP) là việc chuyển quyền kiểm soát của nó đối với hệ thống pháp lý quân đội sang cho Ủy ban Chính trị và Pháp luật mới. Nó báo hiệu một sự chấm dứt các chức năng kỷ luật, an ninh và nhân sự mà GDP thường giữ được quyền. Ủy ban Chính trị và Pháp luật, cùng với Ủy ban Kiểm tra Kỷ luật, có thể ngăn không cho các chức năng nhân sự bị kiểm soát bởi một cơ quan duy nhất trong khi đó đóng góp vào mục tiêu của Tập Cận Bình như tiến bộ các nhóm tham chiến, như được thấy trong tình huống có liên quan đến cựu Phó Chủ tịch CMC Tô Tài Hậu.

Quách Bá Hùng, một cựu Phó chủ tịch khác của CMC, người cũng đã “ngã ngựa” trong chiến dịch chống tham nhũng của Tập Cận Bình, có liên hệ mật thiết với Tổng cục Trang bị (GAD), cơ quan bị “giáng cấp” đáng kể trong vòng cải cách quân đội này. GAD không chịu trách nhiệm phát triển trang thiết bị quân sự mà còn quản lý các đơn vị hàng không được tiếp quản từ Ủy ban Khoa học, Công nghệ và Công nghiệp Quốc phòng mà giờ đây không còn tồn tại nữa. Theo đường lối chủ đạo mới, mọi mặt quân chủng sẽ “theo đuổi công cuộc xây dựng của chính mình”, và nhờ vậy việc phát triển trang thiết bị quân sự được cho là sẽ được phân chia giữa 4 quân chủng. Quan trọng hơn là, sẽ phát triển hàng không và không gian vũ trụ đã được giao cho SSF. Điều này cho thấy rằng GAD không còn quyền lực như trước đây. Chúng ta không thể loại bỏ khả năng GAD và Tổng cục Hậu cần (GLD) có thể sáp nhập trong tương lai.

Việc “kích hoạt” Lực lượng Tên lửa có nghĩa rằng Lực lượng Pháo binh 2 cuối cùng cũng có tên gọi đúng. Điều đáng chú ý là nó tương tự như Lực lượng Tên lửa Chiến lược của Nga, mặc dù có một vài sự khác biệt. Lực lượng tương đương này của Nga kiểm soát tất cả các tên lửa đạn đạo tầm xa và tầm trung ở Nga. Trước đây nó cũng được giao nhiệm vụ phát triển không gian vũ trụ, nhưng sau đó Lực lượng Không gian được thành lập để tiếp quản vai trò đó. Tương tự như vậy, Trung Quốc đã giao nhiệm vụ phát triển không gian vũ trụ cho SSF, không phải cho Lực lượng Tên lửa. Sự dàn xếp này gần như có khả năng được thực hiện nhằm tạo điều kiện cho không quân giữ vai trò lãnh đạo trong việc phát triển không gian vũ trụ, một động thái hướng tới hiện thực hóa chiến lược “không quân và lực lượng không gian tích hợp” được chú trọng nhiều. Trên chiến trường hiện đại, việc xác định vị trí và tinh, thông tin liên lạc và viễn thám là những yếu tố then chốt.

Nhóm đất được ưu tiên trong không gian, Trung Quốc có thể tiếp tục chọn thiết lập một Lực lượng Không gian tách biệt. Lực lượng Tên lửa hiện nay kiểm soát tất cả các tên lửa đạn đạo tầm trung và tầm ngắn, liên lạc địa cầu của nước này, cho thấy rằng nó vẫn sẽ đóng một vai trò quan trọng trong sự ủng hộ của Trung Quốc với các nước láng giềng xung quanh các tranh chấp.

Sự kiểm soát quân đội vùng chức hạn

Theo quan điểm về cơ cấu, các cải cách của PLA một mặt là động thái hướng tới việc phát triển một lực lượng chuyên dụng và đáp ứng được những nhu cầu của

chiến trường tương lai, và một khác là một số cải tổ quy định lực lượng nhằm mục tiêu nâng cao quân đội hiện. Điều này gợi nhớ đến Hội nghị Cổ Giản (Gutian) năm 1929, khi Mao Trạch Đông nắm lấy cơ hội thiết lập vai trò lãnh đạo của đội quân thực tế của Hồng quân. Trong cuộc cải tổ quy định lực lượng hiện tại, 4 tháng cuối đã bị suy yếu thông qua việc vô hiệu hóa một số đơn vị của họ. Một số vụ tấn công thậm chí đã bị cách chức. Những dấu hiệu này đã đặt lại vấn đề rằng các cải cách quân đội đang diễn ra một phần được dựa trên mong muốn của Tập Cận Bình rằng cơ chế chính ông là người lãnh đạo quân đội.

Nhóm giảng một đoàn minh hiện xuống các nhóm tham vọng hình thành bởi 2 cựu Phó Chủ tịch CMC đã “ngã ngựa”, Tập Tài Hữu và Quách Bá Hùng, Tập Cận Bình đã quay sang lực lượng không quân và hải quân cho đến nay nhận được ít được quy định hiện tại của nhân sự trong số các tổng lực. Chẳng hạn, Tổng Hòa Kỳ Lực lượng của Không quân Quân giới phóng nhân dân Trung Quốc đã được đưa lên vị trí Phó Chủ tịch CMC, vị trí theo truyền thống do các tổng lực quân nắm giữ. Chính việc Hòa Kỳ Lực lượng từng làm việc với Tập Cận Bình nhiều năm trước, khi hai người được điều đến tỉnh Phúc Kiến trong khoảng cùng thời điểm, đã giúp ích cho ông này. Các cải cách quân đội, làm nổi bật việc giảm biên chế binh lính, có thể được sử dụng để làm giảm bớt về thể và quy định lực lượng của các tổng lực nào đó, điều có lẽ là lý do thực sự để Tập Cận Bình thúc đẩy tái cấu trúc.

Những ảnh hưởng của khả năng tác chiến chung

Theo quan điểm về tính hiệu quả tác chiến, việc chuyển đổi từ quân khu sang vùng tác chiến có tầm quan trọng lớn đối với sự phát triển khả năng tác chiến chung. PLA đã và đang nhận minh khái niệm “các hoạt động tác chiến chung tích hợp” kể từ Chiến tranh Iraq năm 2003. Nhiều vấn đề về tài này kể từ đó đã được đưa vào những tài liệu tham khảo nội bộ của PLA. Tuy nhiên, khi tiến hành các hoạt động tác chiến chung, thách thức lớn nhất không phải là công nghệ mà là hệ thống quân khu lấy lực lượng quân làm trung tâm và thái độ bảo thủ của ban lãnh đạo quân đội.

Chẳng hạn, hệ thống quân khu do lực lượng chi phối, nếu nó muốn tham gia chiến đấu hiện đại, phải có sự hợp tác của không quân, hải quân và lực lượng tên lửa nhằm đạt được hiệu quả mong muốn. Và khi tiến hành các hoạt động tác chiến chung tiếp cận/nguồn chiến xâm nhập khu vực (A2/AD), PLA cuối cùng đã nhận ra rằng hệ thống không thể gây ra bất kỳ mối đe dọa nào cho quân đội Mỹ, đặc biệt là các tàu sân bay của nước này, trừ phi có sự hợp tác với các quân chủng khác và các lực lượng tên lửa đến đó. Chính việc mới một quân chủng đi theo con đường riêng của

mình mà không xây dựng sự phối hợp với các quân chủng khác vốn đã là một vấn đề nghiêm trọng, vì nó làm giảm rất nhiều sức mạnh chiến đấu của PLA. Vì vậy, xét về mặt cải thiện sức mạnh chiến đấu, việc chuyển từ quân khu sang vùng tác chiến không chỉ để sắp xếp hợp lý nhân sự mà còn nhằm thiết lập các vùng tác chiến như là bộ phận lãnh tác chiến chính phục vụ những nhu cầu thực sự trên chiến trường. Một nhiệm vụ chiến đấu được thực hiện một cách thuận đáng, từ lãnh của một vùng tác chiến được giao phó quyền hạn và sự tùy ý huy động binh lính bên trong vùng chịu trách nhiệm (AOR) của mình, từng cường đáng kể toàn bộ năng lực tác chiến chung của các lực lượng có liên quan.

Thành tích của PLA về mặt này có thể được nhìn thấy từ việc họ thực hiện các nhiệm vụ có liên quan đến Vùng nhận định phòng không (ADIZ) ở biển Hoa Đông, khu vực về mặt địa chính trị nằm trong AOR của Quân khu Nam Kinh và Lực lượng không quân của hải quân của Hạm đội Đông Hải, với sự chênh lệch đáng kể các trách nhiệm giữa không quân và hải quân. Trên thực tế, trước đây không có ví dụ nào về việc không quân và hải quân hoạt động đồng bộ sự chỉ huy và kiểm soát của lực lượng. Điều thường xuyên xảy ra là 3 quân chủng riêng biệt hoạt động độc lập. Theo dữ liệu được Nhật Bản công khai, các máy bay quân sự của Trung Quốc mà đã có mặt trong ADIZ biển Hoa Đông cho tới nay gồm như là từ các lực lượng không quân của hải quân. Các máy bay này gồm máy bay do thám điện tử Y-8, máy bay ném bom H-6, máy bay chiến đấu Su-30 và J-10, máy bay vận tải Y-12 thuộc Cục Hải dương Quốc gia. Trước khi Nhật Bản công bố các bức ảnh về 2 máy bay chiến đấu Su-27 của Trung Quốc bay gần 2 máy bay giám sát của Nhật Bản trên biển Hoa Đông hải tháng 5/2014, hầu như không có ghi chép nào về việc các máy bay được lực lượng không quân PLA ở gần khu vực này. Điều này có lẽ có liên quan gì đó tới thực tế rằng các lực lượng không quân của Hải quân PLA, theo đúng với phân công nhiệm vụ trên khắp các quân chủng, chịu trách nhiệm về không phận trên các khu vực biển mà họ được giao nhiệm vụ bảo vệ. Đúng là một sự lệch đáng kể các máy bay chiến đấu được triển khai ở Quân khu Nam Kinh và PLA đã và đang chỉ huy các cuộc tập trận xuyên khu vực kể từ năm 2012, bao gồm cả sự triển khai hiếm hoi một trung đoàn máy bay chiến đấu đầy đủ từ căn cứ trong đất liền tới một căn cứ ven biển. Tuy nhiên, kết quả của những hoạt động này đã không nhận được sự đáng tin đáng chú ý của truyền thông.

Vào cuối năm 2013, phòng tin truyền thông đối chúng đã đưa tin rằng Tờ Tài Hải, cựu Phó Chủ tịch CMC, đã đưa ra những phát biểu về sự phát triển năng lực tác chiến chung. Ông kêu gọi một sự cải thiện hơn nữa đối với cả chỉ huy tác chiến chung của CMC và cả chỉ huy tác chiến chung của nhiều vùng tác chiến khác nhau trên khắp đất nước nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho việc huấn luyện thích đáng và đảm bảo các kết quả của những cải cách của cựu. Những diễn biến chính trị sau đó xung quanh ADIZ trên biển Hoa Đông đem lại cho PLA cả hải quân huấn luyện các lực lượng của họ và hợp nhất các nguồn lực trong một môi trường tác

chính chung. Trong một đoạn băng video về các máy bay Su-27 của Trung Quốc do Nhật Bản công bố, những con số rõ ràng cho thấy các máy bay này có cội nguồn từ Trùng Khánh, tỉnh Tứ Xuyên. Điều này cho thấy một bước tiến hơn nữa trong việc phát triển của các hoạt động tác chiến trên toàn khu vực và các hoạt động tác chiến chung giữa không quân và hải quân.

Trong khi đó, Không quân PLA và Hải quân PLA có những kết nối đặc biệt của riêng họ với các trạm radar chuyên hải quân được quy định kiểm soát của họ. PLA bắt đầu phát triển các hệ thống do thám chung vào năm 2006 trong một nỗ lực nhằm tích hợp các hình ảnh trên không cho tất cả các đơn vị có liên quan số đông. Không xuất hiện chi tiết nào về việc chuyển đổi này đang tiến triển như thế nào. Nhưng trong bối cảnh những đòi hỏi nhiệm vụ hiện nay đối với ADIZ trên biển Hoa Đông, Trung Quốc cần phải phát triển một hệ thống giám sát chung. Mặc dù việc phát triển “các hoạt động tác chiến chung tích hợp” là một tiêu chuẩn của PLA trong những năm gần đây, những việc cần thiết và tích hợp của hệ thống mới chỉ là bước đầu tiên. Điều quan trọng hơn là phải hợp với các nhân tố sống còn khác như hậu cần, nhân sự và tổ chức, và tổ duy tác chiến. Hệ thống quân khu lấy quân làm trung tâm đã khiến việc đưa các hoạt động tác chiến chung vào thực tiễn trở nên khó khăn. Vì vậy, việc cần chú ý huy tác chiến chung cho ADIZ trên biển Hoa Đông làm mô hình, PLA muốn khuyến khích tổ duy tác chiến theo định hướng nhiệm vụ, điều có thể khắc phục được các rào cản của cơ cấu và được dùng làm xuất phát điểm cho các hoạt động tác chiến chung liên quân chủng. Rốt cuộc, điều này cuối cùng sẽ giúp Bắc Kinh đạt được một tiêu chuẩn hệ thống thành lập các vùng tác chiến như là bộ phận tác chiến chính trong chiến tranh hiện đại.

Những tác động đối với khu vực

Việc thiết lập các vùng tác chiến thay thế các quân khu do đó thể hiện một sự thay đổi trong tổ duy tác chiến của PLA và một sự chuyển hướng khi cơ cấu lực lượng bộ binh quân chi phối, điều thường được so sánh với một con chó có cái đuôi lớn đến mức không thể vẫy được. Thay vào đó điều sắp xuất hiện là một lực lượng tinh nhuệ và có tính linh hoạt cao với khả năng tác chiến chung tích hợp. Vì vậy Tập Cận Bình có quyền kiểm soát lớn hơn đối với quân đội, chức năng ngoại giao quân sự của PLA có thể hữu ích hơn. Ngoài các chiến lược tấn công và đe dọa binh đao bằng lời nói theo truyền thống, như được chứng kiến trong cuộc khủng hoảng eo biển Đài Loan năm 1996, việc mở rộng sự hiện diện của PLA rất có thể được sử dụng như là lời thách thức trong các hoạt động chính trị quốc tế. Bằng cách sử dụng PLA theo bên ngoài là một biện pháp cho sự răn đe quân sự, chúng hiện trong chính sách ngoại giao pháo hàm hiện đại, hay là một khía cạnh đóng góp cho công đồng quốc tế, Tập Cận Bình hiện sẽ cảm thấy thoải mái hơn khi ông áp

đồng cách tiếp cận "cây gậy và cà rốt" mới này.

Một thay đổi rõ ràng khác trong cơ cấu PLA sau cải cách là sự hợp nhất các khối nòng cốt báo ngoài. Tình báo ngoài trước đây là trách nhiệm của Cục Tình báo số 2 và số 3 của GSD, tổng cục xử lý tình báo con người và tình báo điện tử và Internet. Giờ đây công việc này đã được giao lại cho các đơn vị do lực lượng dân dõ, Lực lượng Tên lửa và SSF, trong cái chung khác gì là một sự hợp nhất các nguồn lực tình báo. Điều đáng chú ý là Cục liên lạc của Tổng cục Chính trị và Tổng cục trang bị có các đơn vị thu thập thông tin tình báo của riêng họ. Cùng với việc tái cấu trúc sâu rộng Tổng cục Chính trị và Tổng cục trang bị, các đơn vị tình báo thuộc 2 tổng cục này có thể được sáp nhập vào SSF, điều báo hiệu cho một sự cải tiến đồng bộ tình báo. Nếu CMC trong tương lai có các đơn vị tình báo trực tiếp báo cáo cho họ theo cách tương tự như Cơ quan Tình báo Quốc phòng (DIA) của Mỹ hoặc GRU (Cục tình báo quân đội) của Nga, thì điều đó sẽ tương tự như cho một sự hợp nhất hơn nữa các khối nòng cốt báo ngoài của Trung Quốc.

Khi tái cấu trúc tình báo thế hệ hai và thế hệ ba của Bộ Tổng tham mưu, cần phải lưu ý rằng các thế hệ tiếp theo sẽ được sử dụng để kiểm soát đa số các thành phần của lực lượng thông tin mạng Trung Quốc mà chủ yếu được dành để tấn công máy tính, trong khi các thế hệ chuyên về tình báo con người và phân tích tình báo. Nếu hai cục này sáp nhập, thì các cuộc tấn công được thực hiện bởi lực lượng thông tin mạng thậm chí còn trở nên tàn bạo hơn. Chúng hơn, kẻ xỏ xe để đưa đại diện tiên tiến thông tin được lực lượng thông tin mạng sẽ được phép thu thập nòng cốt vào thông tin và một mức tiêu chuẩn thế hệ như dữ liệu cá nhân của anh ta hay cô ta, giới bẽn lẽn và thói quen được. Thu thập được thông tin này không phải là điều mà một tin tức trở nên. Vì vậy việc hợp nhất các nguồn tình báo sẽ chủ yếu khuyến khích lực lượng thông tin mạng của Trung Quốc hung hăng hơn nhằm tấn công các mức tiêu chuẩn Đài Loan.

Phản ứng của Đài Loan

Xét về mặt đe dọa quân sự tiềm tàng mà 5 vùng tác chiến mới của Trung Quốc có thể đặt ra cho Đài Loan, Đài Bắc cần phải đặc biệt chú ý tới binh lính PLA ở các vùng tác chiến phía Đông và phía Nam. Cần nhắc sự leo thang căng thẳng ở biển Hoa Đông và Biển Đông trong những năm gần đây, các vùng tác chiến ở phía Đông và phía Nam, hiện đang nâng cấp sức mạnh chiến đấu thông qua sự tập trung vào các hoạt động tác chiến chung tích hợp, sẽ trở thành một mối đe dọa ngày càng lớn đối với Đài Loan và các quốc gia châu Á-Thái Bình Dương khác. Như thường là vậy, khi phải đối mặt với sự bất ổn trong nước, Trung Quốc sẽ tìm cách chuyển các vấn đề

nhì bộ của mình sang các nước khác bằng cách “mở tay” trên vũ đài thế giới. Đài Loan và các nước khác trong khu vực cần phải chú ý bước sang.

Bất chấp cần bảo rõ ràng xuất hiện nỗi chân trời, thời gian vẫn còn. Việc tái cấu trúc sâu rộng của PLA đã đem đến những thay đổi lớn cho đây chuyển chủ huy, ám chỉ rằng PLA sẽ cần thêm thời gian để trở nên quen với cấu trúc mới. Điều này đem lại cho các nước khác ở châu Á-Thái Bình Dương thời gian để xây dựng sức mạnh quân sự hoặc thúc đẩy những triển khai chiến lược. Khi PLA giảm biên chế, một số lượng khá lớn các sĩ quan sẽ được điều chuyển đến những vị trí ít mong muốn hơn hoặc sẽ bị giải ngũ. Điều này đem lại cho cộng đồng tình báo của Đài Loan cơ hội tuyển mộ các nhân viên tình báo trong lòng địch và thiết lập một nhóm gián điệp, theo phong cách của những nhà tình báo này, nhằm giành được lợi thế trong việc thu thập thông tin tình báo.

Các cải cách quân sự của Trung Quốc là một tiến trình đang diễn ra mà, theo tính chất của chính Trung Quốc, sẽ mất 5 năm để hoàn thành. Nói cách khác, còn khá nhiều điều không chắc chắn tồn tại trong khoảng thời gian tới năm 2020. Tuy nhiên, điều có thể thấy trước là PLA sẽ tham khảo rất nhiều học thuyết quân đội Mỹ, đặc biệt là các hoạt động tác chiến chung và những học thuyết của Hội đồng Tham mưu trưởng liên quân, trong việc triển khai trong chiến trường tương lai của mình.

Bất chấp điều đó, PLA vẫn không thể bước đi mà không có một cấu trúc logic và duy tác chiến bất nguồn từ Nga và những tiến nhiệm Liên Xô, như việc chia sẻ quyền lãnh đạo chung giữa sĩ quan chủ huy và chính ủy của mỗi một đơn vị cấp đội và cao hơn. Vì vậy, đó là điều hợp lý khi sẽ dùng sự thay đổi về quân sự của Nga bắt đầu từ năm 2000 làm tiêu chuẩn đánh giá cho những cải cách hiện tại của PLA. Tuy nhiên, điều quan trọng là phải nhớ rằng đội ngũ ban lãnh đạo Trung Quốc, ưu tiên hàng đầu luôn là đảm bảo cơ sở quyền lực của mình. Mặc dù khu vực kéo dài nhiều thập kỷ “chuyển chủ huy súng” vẫn là một chủ đề không thay đổi đối với các đảng viên đi theo, điều luôn trong tâm trí của mỗi nhà lãnh đạo Trung Quốc từ quá khứ đến hiện tại là tín hiệu “chính quyền sinh ra từ nòng súng”. Trước khi thiết lập khu vực quân sự chiến đấu và chiến thắng, điều quan trọng hơn đối với các nhà lãnh đạo Trung Quốc là khiến PLA phải tuân lệnh và phần ứng tác thì trước chủ của họ. Đó là mục tiêu thực sự của cải cách quân đội.

Tiến sĩ Ying Yu Lin là Phó Giáo sư Chương trình Nghiên cứu Ngoại giao và các Vấn đề Quốc tế tại Trường Đại học Minh Truân (Ming Chuan), Đài Loan. Bài viết được đăng trên [The Diplomat](#).

Trần Quang (gt)